

Québec: "Nordamerikas Europa"

Québec er med sin fransk-canadiske atmosfære enestående i Nordamerika: I den gamle bydel Vieux Québec danner brostensbelagte gader og 1600-tals-arkitektur rammen om butikker, caféer og grønne parker, der alt sammen har sikret byen en plads på UNESCO's verdenskulturarvsliste. Læg hertil et højt gastronomisk niveau og store naturoplevelser lige uden for bygrænsen.

AF CHRISTIAN MARTINEZ - FRI@BERLINGSKEMEDIA.DK

Det er sigende for Québeccs temperament, at man tager sin aprilsnar alvorlig:

Som da en lokal filial af IKEA annoncerede en kollektion af "Swedish Meatball products", der omfattede en luftfrisker til garderoben med en duft af kødboller, eller da småkageproducenten Atelier BiscOui på Instagram introducerede verden for deres nye "cookie burger" og ordene: "Why wait until after dinner to have your dessert? With the BiscOui Burger you get it all!".

Det var selvfølgelig fis og ballade. Det samme gjaldt et indslag fra den canadiske tv-kanal

Sportsnet, der bildte seerne ind, at byens gamle ishockeyhold Quebec Nordiques vendte tilbage til NHL efter 26 år i kulden.

Virkeligheden var en anden: I en pressemøde delte NHL forstå, at den nordamerikanske ishockeyliga så bort fra Quebec, fordi man ønskede en større geografisk spredning af holdene i NHL, der i forvejen består af syv canadiske hold.

I Québec City trak man dengang som nu på skuldrene og på smilebåndet. Her er man trods en status som provinsens officielle hovedstad vant til at spille andenviolin, ikke mindst i forhold til Montreal, der med 2 millioner indbyg-

gere er mere end tre gange så stor som Québec City.

Måske er det kun en fordel. Québec City får nemlig markant færre turister end Montreal. Sammen med de charmerende brostensbelagte gader og velbevarede 1600-tals arkitektur i bydelen Vieux Québec giver det en mere intim oplevelse.

"Nordamerikas Europa"

Québec City er blevet kaldt "det mest franske, man finder uden for Frankrig" – måske fordi 95 procent af indbyggerne taler fransk.

Byen, i provinsen af samme navn, blev

grundlagt i 1604 som den første bosættelse i Ny Frankrig, det territorium i Nordamerika, der blev koloniseret af franskmændene i 1600-til 1800-tallet. Byen har lige siden beholdt sit *je ne sais quois* franske gemyt trods det senere angelsaksiske overherredømme.

Det er også den eneste by nord for Mexico med en befæstet bymur samt en charmerende bymidte, der i 1985 kom på UNESCO's verdensarvsliste. Det kan man forsikre sig om i Le Quartier Petit-Champlain, byens måske mest maleriske distrikt. Her er en stor koncentration af museer og gallerier, caféer og restauranter. Det er også i den gamle bydel, at man

Foto: Jeff Frenette

finder vartegn som det enorme hotel Château Frontenac, Dufferin-terrassen med den lange boardwalk i træ, samt de gamle bymure og fæstningsanlæg

Spis som en québécois

Montreal er måske bedre kendt som Quebec-provinsens kulinariske centrum, men man går ikke forgæves i Québec City, hvis man vil smage lokale specialiteter som kødtarten *tourtière* eller dessertkagen *pouding chômeur*.

På restaurant La Buche på Rue Saint-Louis 49, fem minutters gang fra Château Frontenac, dyrker man et traditionelt *cuisine québécoise*

avec une tournure actuelle, der er fransk-canadisk for et lokalt køkken med et moderne twist.

Prøv husets ølglaserede skinke, *tartare de cerf*, vildttatar, eller en ærtesuppe, der har en særlig historie i Québec: Den solide gule ret har sin oprindelse i en tid, hvor de fransk-canadiske bosættere ofte måtte nøjes med grundlæggende forsyninger bragt med skib fra Europa, såsom saltet svinekød og tørrede ærter. Lige siden har en pea-souper – med inspiration fra gul ærtesuppe – været slang for en québécois. Og det er ingen aprilsnar.

Fortsættes side 16

Foto: Jeff Frenette

Foto: Jeff Frenette

Foto: Restaurant La Buche

3 smutture ud af Québec City

Der er gode grunde til at blive i Québec City, men oplandet lige uden for bygrænsen byder på vidtstrakte naturområder, der om vinteren bruges til skisport og om sommeren til alt fra camping og trekking til jagt og fiskeri. Her er tre oplagte udflugter.

Øliv på Île d'Orléans

Den grønne ø midt i St Lawrence-floden er hjem for 7.000 fastboende québécois, der har udsigt til frugtbart landbrugsland, gavlhuse, farverige kirkespir og bølgende bakker.

Øen er storleverandør af økologiske specialiteter fra cider og ahornsirup til lokalområdet samt Québec City og Île d'Orléans' farm houses har desuden bidraget til provinsens agroturismebevægelse, en hastigt voksende ferieførm, hvor man bor på en gård, og hvor man som en del af opholdet har mulighed for at følge produktionen.

Det var også her, de første 300 familier fra Frankrig slog sig ned i det 17. århundrede – i dag har de nu mere end 100.000 efterkommere i Nordamerika.

Île d'Orléans rummer en snes fredede bygninger og arkæologiske områder, der vidner om tilstedeværelsen af indfødte indianere tusindvis af år før europæernes ankomst.

Foto: Kristi Blokhin

Montmorency-vandfaldet

15 minutter fra Québec City venter det 83-meter høje vandfald Montmorency (30 meter højere end Niagara Falls), som kan nås via en spektakulær kabelbane til toppen.

Et stisystem giver adgang til en hængebro over det brusende vandfald, et populært sted for de lokale at fri til hinanden, men man kan også parkere sine frierfodder og bare nyde udsigten.

Har man is i maven kan det anbefales at gå ned ad panoramatrappens 487 trin, der klamrer sig til klippevæggen. For enden af trappen kan man for alvor mærke vandfaldets fulde kraft, og om vinteren fryser de fine vandsprøjt fra vandfaldet og danner den berømte Sugarloaf, en naturlig isformation ved foden af vandfaldet.

Foto: André-Olivier Lyra

Parc National de la Jacques-Cartier

Nåleskov dominerer øverst i terrænet, mens løvtræer og birk vokser vildt i de dybe dale. Jacques-Cartier-floden har skåret en 550 meter dyb kanal ind i plateauet, med klart vand, der flyder roligt visse steder og temmelig turbulent langs andre strækninger, hvilket gør området til et oplagt sted at sejle i kajak eller "white water cano". Der er også over 100 kilometer vandrestier i det naturskønne landskab.

Foto: Jeff Frenette

Foto: André-Olivier Lyra

Foto: Steve Deschênes